

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ความเลวเต็มตัวเอาอะไรเป็นสาระ

ก่อนจ้งหัน

พระนี่เปลี่ยนหน้ามาใหม่ เปลี่ยนมาใหม่นะพระ เปลี่ยนหน้ากันเรื่อย ๆ มาให้ดูให้ ฟังให้พิจารณา ออย่ามาเพ่น ๆ ฟ่าน ๆ ดีไม่ดีเอาชื่อของวัดนี้ไปหาขายกินทั่วประเทศนะ หลวงตาบัวดี วิเศษวิโสอะไร แต่ไปขายกินนี้เก่งนะ โห มันเคยผ่านมาแล้วมันรู้หมดเรื่อง เหล่านี้ ไปหาศีลหาธรรมไม่ค่อยไปนะเดี๋ยวนี้พระเรา หาแต่บุตรแต่คุณ โลกามิส ชื่อเสียง ลาก ยศ พระทุกวันนี้มันไม่ได้หาอรรถหาธรรม มันหาแต่บุตรแต่คุณเวลานี้ เพราะใจ มันสกปรก ใครจะไปเสาะแสวงหาธรรมเดี๋ยวนี้พระเรานะ มันเลวลงขนาดนี้นะ พูดเดี๋ยวนี้ ฟังหรือยังพวกนี้นะ มันเลวขนาดนี้นะพระเรา ขายขี้หน้าที่สุดเลย

บวชมาแทนที่จะมาหาอรรถหาธรรม มันไม่ได้หานั้น ไปหายศหาลาภ หาความ สรรเสริญเยินยอ รวมแล้วไปหาบุตรหาคุณแทนหาธรรม ธรรมมันไม่ดู เรื่องบุตรเรื่องคุณขี้ ขยำทั้งวันทั้งคืน จำให้ตื่นมาศึกษา ฟังให้ดี ให้พร

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม หัวข้อเรื่องว่า

ที่ชายุโก โหตุ สังฆราชา

ถึงแม้ตลอดทั้งปี 2547 พระธรรมวิสุทธิมงคล หรือหลวงตาพระมหาบัว แห่งวัดป่า บ้านตาด จังหวัดอุดรธานี จะใช้ความพยายามอย่างสุดกำลังสติปัญญา เพื่อที่จะให้ทาง บ้านเมืองเร่งถวายคืนพระราชอำนาจแด่สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกล มหาสังฆปริณายก เพื่อให้เป็นไปตามพระราชประสงค์ และเพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งพระธรรม วินัย

แต่จนแล้วจนรอด พระธรรมที่หลวงตาท่านแบกออกมาเทศนาว่าการเพื่อการนี้ นับเป็นร้อย ๆ กัณฑ์นั้น ก็มีได้บรรเทาภิเลสของผู้ชาติโยนิโสมนสิการเหล่านี้ ด้วยการยกเอา ข้ออ้างอันมดเท็จที่ว่ายังทรงมีพระอาการประชวรหนัก สมควรได้รับการพักรักษาพระองค์

บนพื้นที่แห่งนี้ บนหน้าหนึ่ง และในหน้าต่อข่าว ณ.หนูแก้ว ได้นำพระศาสนกิจต่าง ๆ ของพระองค์มานำเสนอสู่สายตามหาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงว่าพระองค์มิได้มีพระอาการย่ำแย่ดังที่ถูกป้ายสี

เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ วันที่ 1 มกราคม 2548 สมเด็จพระสังฆราชทรงตรัสประทานพรปีใหม่ด้วยพระสุรเสียงของพระองค์เอง มีความว่า

“ศฤกษิตีขึ้นปีใหม่ได้เวียนมาถึงอีกวาระหนึ่ง ชีวิตของแต่ละคนก็วัฒนาเพิ่มพูนขึ้นมากบ้างน้อยบ้าง ตามกำลังสติปัญญา ทุกคนถ้าใช้สติพิจารณาเหตุการณ์ที่ผ่านมานี้ในแต่ละรอบปีของชีวิตอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ แล้วใช้จุดดีของชีวิตที่ผ่านมากลับมาเตือนให้ทำดียิ่ง ๆ ขึ้น และใช้จุดเสียของชีวิตที่ผ่านมาเตือนใจให้ระวังละเว้น ก็จะทำให้ชีวิตในแต่ละรอบปีเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น จึงขอให้ท่านทั้งหลายมีสติ ใช้ปัญญาประกอบด้วยโยนิโสมนสิการในกรณีทั้งปวง เนื่องในศฤกษิตีขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2548 ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย อำนวยพรให้ทุกท่านทุกฝ่าย จงประสบสิ่งอันพึงประสงค์ทั้งปวงโดยธรรมทั่วกัน ขออำนาจพร”

ก่อนหน้านี้นี้ 1 วัน สมเด็จพระสังฆราช ทรงเสด็จยังพระตำหนักวัดบวรนิเวศฯ ทรงถวายสังฆทานอุทิศกุศลแก่ประชาชนผู้ประสบมหันตภัยใน 6 จังหวัดภาคใต้ พร้อมทรงประทาน “อุทิศถก” ด้วยพระสุรเสียงอันแจ่มชัด มีความว่า

“โดยที่มหาคณิสันชดถล่มพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ประชาชนใน 6 จังหวัดภาคใต้ของไทย มีผู้บาดเจ็บ สูญเสียชีวิตและสูญหายจำนวนมากอย่างไม่เคยปรากฏ ได้รับทุกข์ทั้งทางร่างกายและจิตใจจากเหตุการณ์ดังกล่าว ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท สมเด็จพระบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ เพื่อให้ความช่วยเหลือราษฎรผู้ประสบมหันตภัยพร้อมทั้งรัฐบาล ข้าราชการ องค์กรเอกชน พ่อค้า ประชาชนทุกหมู่เหล่า และมิตรประเทศ ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มกำลังมิย่อท้อ อีกทั้งพระสงฆ์ในวัดทั่วประเทศ ได้สวดพระพุทธมนต์อุทิศส่วนกุศล เพื่อแสดงความระลึกถึงผู้เสียชีวิตที่ได้สูญเสียครั้งใหญ่ และแสดงถึงความสามัคคี ห่วงใยต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจแห่งบุญกุศลที่ทุกท่านได้บำเพ็ญอุทิศแล้วนี้ จงสัมฤทธิ์แก่ผู้ประสบมหันตภัยตามเจตนาอุทิศโดยสมควร”

ทรงฝันพระพักตร์ตรัสถามศิษย์คนหนึ่งว่า “เขาเรียกสินามิ หรือสินามิ”

ทั้งยังทรงเมตตาประทานพรปีใหม่แก่คณะผู้มาเข้าเฝ้ากราบฝ่าพระบาทครั้งแล้ว ครั้งเล่า ทรงประพรมน้ำพระพุทธมนต์แก่สานุศิษย์ และทรงสดับคำถวายพระพร ที่มายุโก โทตุ สังฆราชา

ณ.หนูแก้ว

หลวงตา ท่านประทานอะไรและปัจจัยประมาณเท่าไร

ผู้กำกับ ประทานพรปีใหม่และปัจจัยสองล้านบาทครับ

หลวงตา ดูว่าส่งไปมากมายอยู่นะ ภาคไหนๆ ก็ส่งไปเยอะอยู่ เราไม่มีอะไรก็ปัจจัยไทยทานที่สวนแสงธรรม ยกไปหมดเลยคราวนี้ ไม่ได้แยกแจกทางโน้นทางนี้แหละ ยกไปทางภาคใต้หมด เช่น ผ้าขาวนี่กองพะเนินยกไปหมดเลย แล้วไทยทานอย่างอื่นด้วย เรียกว่าเอาไปหมดเลย(ลูกศิษย์ศรีไทยใหม่เขาก็ไปออกในนามลูกศิษย์หลวงตาครับ) ก็ถูกแล้ว ศรีไทยใหม่จะมาเป็นอาจารย์ของหลวงตาบ่าวได้ยังไง ศรีไทยใหม่นี้เก่งอยู่แหละ การทำบุญให้ทานเก่ง เป็นลูกศิษย์มาตั้งแต่ยังเป็นเด็กจนกระทั่งปานนี้แหละนานหรือไม่นาน มันก็ใจเด็ดนะละ แต่ก่อนสะแตกเหล่านี้ โถของเล่นเหรอ ในเมืองไทยสู้มันไม่ได้ คนเดียวนี่มันสู้ได้หมดทั่วประเทศไทย เวลาหยุดก็ก็ทีเดียวเท่านั้น หยุดขาดเลยเชียว อย่างนั้นละ

ให้มันมีหลักจิตใจ จิตใจไม่มีหลักโลเลๆ อย่างเมืองไทยของเราเนี่ย พุดหมดทั้งเมืองไทยนี้แหละ ผู้ดีก็ตามสู้คนชั่วคนเลอะเทอะไม่ได้ คนหลักลอยไม่ได้ มันมากต่อมาก ผู้ดีเหมือนไม่มีในเมืองไทยเลย มีตั้งแต่เลอะเทอะไปหมด หลักลอย นี่ละเรื่องศาสนา ว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ ไม่เห็นมีเครื่องหมายของลูกชาวพุทธเลย ทุกสิ่งทุกอย่างการอยู่การกิน การใช้การสอย เลอะเทอะไปจากใจ ใจไม่มีหลัก ถ้าใจมีหลักแล้วอะไรต้องพินิจพิจารณาเสียก่อน

เรื่องศาสนาละเอียดสุดยอดเลย ไม่มีอะไรเทียบแล้ว เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก ทรงทำความปรารถนามาเฉพาะพระองค์ปัจจุบันนี้ก็ ๔ อสงไขยแสนมหากัป ทำความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาเพื่อจะสั่งสอนสัตว์โลก นี่เป็นความคาดหมายเอาไว้ ไม่ได้เจอตัวจริง พอได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้ามาขึ้นมานั้น ดูนี้อ้อพระทัยเลย นั่นเห็นใหม่ละ นี่ตัวจริงขึ้นแล้ว ความจริงขึ้นแล้วจำไปหมดเลย ทรงท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก มันมีดีเหลือประมาณจะสั่งสอนได้ยังไง ทรงท้อพระทัยทำ ความชวนชวายน้อย ไม่อยากสอนแล้วที่นี้ ปรารถนามา ๔ อสงไขย พอได้เป็นพระพุทธเจ้า เป็นความจริงขึ้นมาแล้ว เหล่านั้นเป็นแต่คาดหมาย เป็นพระพุทธเจ้าแล้วจะสั่งสอนสัตว์โลกไปเลย เวลาเจอปัจจุบันขึ้นวันตรัสรู้ จำขึ้นมาเท่านั้น ท้อพระทัยเลย โถ

นั่นคิดดูซิเป็นยังงั้สัตัวโลก มันโลเลไหม พระพุทธเจ้าตั้งหน้าจะเป็นผู้สอนโลกยังทรงท้อพระทัย มันเป็นยังงั้ มันหยาบมากขนาดไหนกับธรรมที่ละเอียดสุดยอด เหมือนว่าเข้ากันไม่ได้เลย เป็นอย่างนั้นแหละ ทีนี้เราก็กมาดูอย่างเมืองไทยของเราว่าเป็นเมืองพุทธ มันมีแต่ชื่อว่าพุทธเฉยๆ ไอ้พวกเปรตพวกผีพวกโจรพวกมารของกิเลส เป็นกองทัพใหญ่ครอบทั่วโลกธาตุ แล้วก็มาครอบเมืองไทยที่เป็นลูกชาวพุทธอีก ครอบเข้าในวัดในวาในพระในเณรไม่มีเหลือเลย เวลานี้ดูจุดไหนจนจะดูไม่ได้นะ เอาความจริงดู อย่าไปดูคาดดูเดา เอาความจริงจับเข้าไปนี้รู้ ปิดไม่อยู่

นี่ละพระพุทธเจ้าท้อพระทัยก็คือเอาความจริงจับปุ๊บเข้าไป พอตรัสรู้ฝังขึ้นมาในโลกวิทู รู้แจ้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง ไม่มีปิดบังลึกลับ ทีนี้ก็ทรงท้อพระทัย กับความละเอียดสุดยอดเลิศเลอสุดยอดของธรรมนั้น กับโลกที่สกปรกเป็นส่วนเป็นถาน ประหนึ่งว่าจะเข้ากันไม่ได้เลย แม้จะมีของดีสัปนอยู่ในส่วนในถานก็ตาม เหมือนหนึ่งว่าไม่มี เพราะพวกสกปรกนี่มันมากต่อมากทับไปหมดเลยจนไม่มองเห็นของดี ดูซินะ นั่นละทรงท้อพระทัย

เมืองไทยเรานี้ก็อย่างนั้นละ เป็นลูกชาวพุทธ แต่เป็นเมืองเลอะเทอะ เอาศาสนาจับสมกับว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ พุทธต้องจับบ้างชิ ธรรมของพระพุทธเจ้าจับ เราเป็นลูกชาวพุทธ เป็นยังงั้ลูกชาวพุทธ กับพ่อเป็นยังงั้พระพุทธเจ้า เราเป็นลูกชาวพุทธ แล้วดูลูกดูไม่ได้นะ ดูทีไหนเลอะเทอะไปหมด ชี้แตกเขี้ยวราดเต็มบ้านเต็มเมืองมีแต่ของเลอะเทอะว่าอย่างอื่นมันไม่เหมาะ ต้องบอกว่าชี้แตกเขี้ยวราดไปทั่วประเทศเขตแดน คือมันเลอะเทอะขนาดนั้น ลูกชาวพุทธมีแต่พวกชี้ราดทั้งนั้นเต็มบ้านเต็มเมือง ของสกปรก เข้าใจไหม ความหมายว่าอย่างนั้น มันเลอะเทอะ มันเข้ากันกับคำว่าเป็นลูกชาวพุทธไม่ได้

ท่าอะไรไม่มีขอบมีเขต ไม่มีเหตุมีผล ไม่มีหลักมีเกณฑ์เลย เลอะเทอะไปหมด เพราะใจไม่มีหลัก ใจไขว่คว้ามันก็เลอะเทอะ อะไรก็คว้ามั้ๆ คว้ามันมากมีแต่ผิดแต่พลาด ไม่ได้คว้ามด้วยความพินิจพิจารณาตามลูกชาวพุทธเลย ลูกชาวพุทธต้องพิจารณาบ้างชิ ผิดถูกชั่วดี เราเป็นผู้รับผิดชอบตัวของเรา ควรจะดูความเคลื่อนไหวของตัวเองจากใจออกไป ใจนี้เป็นตัวเหตุสำคัญเป็นผู้ชี้บอกทุกสิ่งทุกอย่างออกไป ใจเป็นยังงั้เมื่อมันคิดออกไปไม่ดี สติ นั่นเรียกว่าสติธรรม ปัญญาธรรม นี่ละพุทธอยู่ตรงนี้

ให้เอาสติธรรม ปัญญาธรรม จับดูความเคลื่อนไหวของตัวเองตั้งแต่ออกจากใจไปถึงกิริยามารยาทความประพฤติหน้าที่การงานทุกอย่างๆ จะออกจากใจนี้ทั้งนั้น ถ้าใจได้ทดสอบพินิจพิจารณาตัวเองบ้างจะไม่เลอะเทอะเต็มบ้านเต็มเมือง เขาเลอะเทอะ เราก็

เลอะเทอะ เขาเต็มตัว เราก็ก็นเต็มตัว จะออกไปจ่ายตลาดไม่มีใครซื้อใคร เพราะใครก็นเต็ม ตั้งแต่สินค้าความเลอะเทอะเต็มไปหมดในบ้านในเมือง มันดูไม่ได้แล้วเวลานี้ เราเป็นลูกชาวพุทธควรพิจารณาบ้าง เอาธรรมจับนี้มันดูไม่ได้นะ พุดตรง ๆ อย่างนี้

การพุดนี้ไม่ได้พุดดูถูกเหยียดหยามโลก ธรรมที่เหนือโลกแล้วเอามาสอนโลกจะไปดูถูกเหยียดหยามยังงัย สอนให้ร้อนมันขึ้นชิว เป็นอย่างนั้นละเราลูกชาวพุทธ ควรจะพิจารณาบ้าง เลอะเทอะไปหมดนะ เรียกว่าเต็มประเทศไทยเรา ไม่ว่าจะวงราชการงานเมือง วงพุทธศาสนา วงพระวงเณร วงฆราวาสญาติโยม เป็นแบบเดียวกันหมดแล้วเวลานี้จนจะดูกันไม่ได้ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้น ตามีหุมีทุกคน ใจมีทุกคน น่าจะพิจารณาพิจารณาหาสาระมาเป็นประโยชน์แก่ตนบ้างไม่ได้ มีแต่ความเลอะเทอะ ๆ ไปหมดจากจิตใจที่เลอะเทอะอยู่แล้ว แสดงออกไปมันก็เป็นมูตรเป็นคูไปหมด จนดูตัวเองไม่ได้ แล้วดูคนอื่นก็แบบเดียวกัน ใครดูใครก็ดูไม่ได้

ตามีก็ดูไม่ได้ หุมีก็ฟังไม่ได้ มันจะไปเจอแต่ของแบบเดียวกันหมด เลอะเทอะด้วยกันหมด มีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ก็ใช้ไม่ได้ จะใช้ดูของเขา แต่ดูของเรามันก็เลอะเทอะไปหมดแล้ว จะไปดูที่อื่นมันก็เลอะเทอะแบบเดียวกัน พุดออกตลาดก็เรียกว่าขายไม่ออก เพราะใครก็นเต็มตัวทุกคนมีแต่ความเลอะเทอะ จะไปจ่ายตลาดที่ไหน เขาเอาของไปขายตลาด คนนั้นมีนี้ คนนี้มีนั้น แล้วมาจับจ่ายซื้อขายกันแลกเปลี่ยนกันไป อันนี้มันมีเหมือนกันหมดเต็มไปหมด ไม่ทราบว่าจะซื้อใครจ่ายใคร มันเต็มไปด้วยกันหมดตั้งแต่ของเลอะเทอะทั้งนั้น เต็มตัวของเรา เต็มสังคมเต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด ดูทางผู้ปกครองบ้านเมืองก็เหมือนกัน ก็เลอะเทอะมาอย่างนั้น

นี่ก็กำลังจะหย่อนบัตรแล้วนะ กำลังแย่งกันกัดกันเหมือนหมา ดูแล้วดูไม่ได้ ผู้นี้หรือผู้ที่จะมาปกครองบ้านเมืองให้สงบร่มเย็น เทียวกัดกันเหมือนหมา พรรคนั้นพวกนี้แล้วกัดกันแหลกเลย แล้วจะเอาอะไรมาปกครองบ้านเมืองเมื่อหัวหนาก็เริ่มแหลกแล้วตั้งแต่บัดนี้ พิจารณาซิ ย้อนเข้ามาถึงพระสงฆ์ก็แย่งกันเป็นใหญ่เป็นโต เป็นสมเด็จนั้น สมเด็จนี้ เป็นสังฆราชชะแวด มีตั้งแต่เรื่องแย่งเป็นบ้ำกันไปหมด นี่สกปรกไหม เอาธรรมจับซิ ถ้าธรรมจับ จับทางศาสนาก่อนอื่น ศาสนาอย่าหาอะไร อะไรจะสะอาดจะเรียบริ้อยยิ่งกว่าศาสนาจะเป็นตัวอย่างอันดีงามยิ่งกว่าศาสนา ยิ่งกว่าพระกว่าเณรเรา

พระเณรเราปฏิบัติเลอะเทอะอย่างนั้นจะให้เขากราบที่ไหนลงคอ แสดงความเลอะเทอะออกมา เลวยิ่งกว่าประชาชนนะ ไอ้พระเราเวลานี้ เป็นบ้ายศบ้ำลาก บ้ำสรรเสริญ เยินยอ บ้ำอำนาจบ้ำๆ ถื่อนๆ ออกจากพระที่โลกทั้งหลายว่า สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ มัน

กราบได้ลงคอไหมล่ะ พิจารณาซิ ดูอย่างทุกวันนี้มันเป็นเปรตเป็นผีในนามของพระ
 ผ้าเหลืองหัวโล้นๆ เป็นอยู่เวลานี้เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มวัดเต็มวา เต็มศาสนา เอาธรรม
 พระพุทธเจ้านั่นละมาจับตุลुकของตถาคต มันเป็นลูกแบบไหนลูกตถาคตถึงได้เป็นอย่างนั้น
 มองไปที่ไหนดูไม่ได้เลยนะ เลอะเทอะไปตามๆ กันหมด ชาวบ้านก็เลอะเทอะแบบ
 บ้าน ชาววัดก็เลอะเทอะแบบวัด มีแต่บุตรแต่คุณผสมผสมกันมันก็เป็นกองขี้ทั้งกองทั่ว
 ประเทศเขตแดน ทั้งชาติ ทั้งศาสนา เลอะเลอะไปตามๆ กันหมด แล้วจะเอาอะไรเป็น
 ที่ยึดที่เกาะ เมื่อไม่มีของดีเป็นที่ยึดที่เกาะแล้วก็แหลกไปตามๆ กันอย่างนี้ นี่ละออกจาก
 ใจที่มันรวนเร หลักลอย หาที่ยึดที่เกาะไม่ได้ ทั้งๆ ที่ยึดที่เกาะมีอยู่ พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณฺ
 คจฺฉามิ ใครกราบไหว้ทุกคนบรรดาชาวพุทธ

พระพุทธเจ้าท่านปฏิบัติยังไง ควรจะเอามาเป็นคติตัวอย่าง ธรรมที่เลิศเลอควร
 จะเอามาเป็นคติตัวอย่าง สงฺฆํ สรณฺ คจฺฉามิ พระสงฆ์ที่ท่านเป็นสรณะของโลกนี้ท่านไม่
 บ้ายศบ้ำลาภนะ บ้ำสรรเสริญเยินยอ โลกธรรมทั้งแปดท่านปิดออกหมด มีลาภเสื่อมลาภ มี
 ยศเสื่อมยศ นินทา สรรเสริญ สุข ทุกข์ นี้โลกธรรม ๘ ท่านปิดออกหมด ท่านไม่เอามา
 ยุ่ง ท่านจะมุ่งแต่ธรรมแต่ธรรมอย่างเดียว อะไรเป็นความสะอาดสวยงามเรียบร้อย ท่านจะนำ
 นั้นมาเป็นสรณะของใจ ระบายออกมาทางกาย วาจา ใจ เป็นความสวยงาม เป็นคติตัวอย่าง
 ได้ สมกับว่าสงฺฆํ สรณฺ คจฺฉามิ ได้โดยตรง

อันนี้มัน สงฺฆํ สรณฺ คจฺฉามิ อะไร มันเลอะเทอะไปหมด ตัวเองก็เป็นสรณะตัวเอง
 ไม่ได้จะเป็นสรณะของใครได้ล่ะ พระพุทธเจ้าพระองค์เป็นพระองค์เต็มตัวแล้ว ธรรมเต็ม
 ตัว พระสงฆ์เต็มตัว จึงมาเป็นสรณะของโลก ไอ้เรามีแต่ความชั่วเต็มตัวจะเอาอะไรไปเป็น
 สรณะ เอาความชั่วเอาเป็นสรณะได้ที่ไหน อยู่กับใครมันก็ชั่วเต็มตัวๆ แล้วไปเป็นสรณะ
 ของโลก โลกก็ชั่วเต็มโลกละซิ จะมีความดีที่ไหน ไม่มี

ขอให้พากันพิจารณาบ้างชาวพุทธเรา เตี้ยวันนี้มันจะไม่มีเกาะมีดอนแล้วนะ เลอะ
 เทอะไปด้วยบุตรด้วยคุณ เป็นทะเลหลวง เต็มเมืองไทยเรา เลอะเทอะไปขนาดนั้น ไม่ว่า
 ทางชาติทางศาสนาแหลกเหลวไปตามๆ กันหมดเวลานี้ จะเกาะที่ไหนก็เกาะไม่ได้ มันมีแต่
 มุตรแต่คุณเต็มตัวๆ พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณฺ คจฺฉามิ มีอยู่ กล่าวถึงกันอยู่ควร
 จะเอาท่านมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ยึดไปปฏิบัติตามกำลังแห่งความสามารถของเรา ที่เป็น
 ฆราวาสญาติโยมก็ดี ที่เป็นพระก็ปฏิบัติเต็มตามความเป็นพระ

เพราะพระนี่สละทุกอย่างแล้วมาเป็นปฏิบัติหน้าที่เพื่อความดีงาม เพื่ออรรถเพื่อ
 ธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วย ควรจะได้ปฏิบัติให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะข้าวปลาอาหารที่อยู่

อาศัยไม่มีใครเกินพระละความเหลือเฟือ ไปที่ไหนเหลือเฟือๆ ที่อยู่หอปราสาทบนสวรรค์ ยังสู้ไม่ได้ สู้หอปราสาทพระไม่ได้นะ แต่ความเลวร้ายของพระที่อยู่ในกุฏิๆ นั้น เหมือนซี่ก่องหนึ่งอยู่ในกุฏิหลังนั้น กุฏิหลังนั้นเลยกลายเป็นส้วมไปหมด พระเณรเป็นซี่ เป็นมูตร เป็นคู

กุฏิกุฏิที่ปักที่อาศัยหฺรุษๆ หราๆ ฟุ่ๆ ฟ่าๆ โอ้ย ประดับประดาตกแต่งด้วยต้นไม้ สดสวยงดงามประดับประดา พระเรื่องอะไรไปหาต้นไม้มาประดับประดาตน เอาธรรมชิลประดับประดา ศิล สมาธิ ปัญญา วิชาวิมุตติหลุดพ้น นี่เป็นเครื่องประดับพระเรา ศิลทำตัวให้บริสุทธิ์สวยงามที่สุดคือพระผู้มีศีลสมบูรณ์ สมาธิทำจิตใจให้มีความแน่วหนามั่นคง เสี่ยมเจียมตัวสังวรระวังตัวอยู่ตลอดเวลาด้วยศีลด้วยธรรม ใครจะงาม ยิ่งกว่าเพศของพระ กิริยาของพระที่แสดงออกมาจากใจที่สวยงาม

นี่ที่ควรยึดควรจะเป็นสัจจะของตัวเองได้ทำไม่ไม่เสาะแสวงหา ไปหาอะไรมูตรคูคอก ลากากพวกยศ พวกสรรเสริญเยินยอ เป็นบ้าแย่งกันเดี๋ยวนี้ พระกำลังเป็นบ้าแย่งยศแย่งลากากัน เราก็ไม่เคยเห็น หลวงตาบัวเกิดมาก็พึ่งมาเห็นนี้แหละ บวชมาในศาสนานี้ก็นานไม่เคยเห็นเด่นเหมือนอย่างทุกวันนี้ ทุกวันนี้เด่นเอามากที่สุด มีแต่ความซัวซ้าลามก บวชมาแล้วหาลาภหายศ หาสรรเสริญเยินยอ ที่จะหาอรรถหาธรรม หาศีลหาสมาธิ หาปัญญา วิชาวิมุตติ ไม่มี อยากรู้อย่างนั้นนะ เดี่ยวนี้จะว่าไม่มีก็จะพูดได้แล้วนะ มีก็เท่ากำปั้นนี้กับโลกธาตุมันกว้างขนาดไหนกับกำปั้นคนกำปั้นเดียว มีก็เท่านั้น นอกนั้นเลอะเทอะไปหมดเลย ดูไม่ได้นะ

พวกเราชาวพุทธขอให้พิจารณาบ้าง นี้เราพูดเต็มอรรถเต็มธรรม ตามอรรถตามธรรมทุกอย่าง เราไม่เหยียบนั้นยอนี้ เอาหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาสอน เราซัวเราก็บอกว่าเราซัว เราก็ปฏิบัติตัวเราเพื่อละความซัวตลอดมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ ความดีมีเท่าไรก็สอน ความซัวเป็นยังงี้ๆ ก็สอนออกมา เพราะมันมีทั้งดีทั้งซัวในตัวมนุษย์เรา ส่วนมากมีแต่ซัวนั้นแหละ สอนละซัวทำดี ให้ฝึกฝนอบรมตนบ้างซิ จะเอาตามใจๆ ทุกอย่าง ตามใจมันมีแต่มูตรแต่คูแต่หิวใจ เต็มกิริยามารยาท แสดงออกไปไหนมีแต่มูตรแต่คูเลอะเทอะเต็มบ้านเต็มเมืองดีที่ไหน เอาของดีของดีออกไปแสดงบ้างซิ โลกเกิดมาผู้ใดก็ต้องการของดีทั้งนั้น

แม้ที่สุดหมาเลี้ยงอยู่ในบ้านก็อยากได้หมาดีๆ ชอบใจ ใ้ดูบๆ นั้นละเอาดีๆ ทั้งนั้นนะมาเลี้ยงในบ้าน แต่ตัวเลวยิ่งกว่าหมาใช้ได้หรือ แล้วหมาอยากได้หมาดีๆ ตัวเลวขนาดไหนไม่สนใจดูตัวเอง มันก็สู้หมาไม่ได้ละซิวอย่างนั้น นี่พวกเลวกว่าหมาก็พวกเรา ใ้ดูบอยู่

ในบ้านมันดีกว่าเจ้าของ เจ้าของไม่รู้จักตักชั่งจกผัดจกถูก ไอนั้นมันยังรู้จักนะ ใ้ตูปมัน รู้จักเจ้าของ เห็นเจ้าของมานี่ โหย คลอเคลีย แต่เจ้าของเร็วกว่าใ้ตูป เพราะไม่รู้จักตักชั่งจกไม่รู้จักคัดจกเลือกสิ่งต่างๆ ที่ตึงามมาใส่ตัวเอง ธรรมเป็นของดี เลิศเลอมีอยู่แล้ว สมกับว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ คว่าเอาเมื่อไรก็ได้..ธรรม แต่มันไม่คว่านั้นซิ ไปคว่ามูตรคว่าคุณเข้ามา เต็มหัวใจตนเอง พุดแล้วมันนำสลตสังเวชเอาเหลือประมาณ

เราบวชมาก็พึ่งมาเจอเอาในปัจจุบันนี้แหละ พุดออกมาได้ชัดๆ เพราะได้เห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู ทุกสิ่งทุกอย่างคิดเต็มหัวใจจึงนำออกมาพุด ไม่ได้พุดเพื่อดูถูกเหยียดหยามอะไรใครต่อใครทั้งนั้น พุดเป็นอรรถเป็นธรรม ใครไม่ตีตรงไหนก็ให้ไปแก้ตนเอง ความไม่ดีมีอยู่กับทุกคน แก้ได้ทุกคน ความดีมีอยู่กับทุกคน สั่งสมได้ทุกคน ให้ดีก็ดีขึ้น ถ้าจะปล่อยอย่างนี้มันก็จะเร็วไปเรื่อย ๆ เลวปัจจุบันนี้ วันนี้ก็เลว วันหน้าก็เลว เดือนนี้เดือนหน้า จนกระทั่งวันตาย เลวไปตลอด มีแต่ความเลวเต็มตัวเอาอะไรไปเป็นสาระละพิจารณาซิ สร้างความดีซิ วันนี้ก็สร้าง วันหน้าก็สร้าง พยายามสร้าง ความดีก็เด่นขึ้น ๆ เราก็ดี อยู่ไหนดีหมดถ้ามีความดีประจำใจ พวกกันจำเอานะ เอาละวันนี้เทศน์เท่านั้นละ

นี่ก็กะว่าบ่ายโมงพอดีไปโนนสะอาด ส่วนมาก ๓๕ นาทีจากนี้ไป มัน ๑๕ กิโลมั้ง นี้ก็เทศน์ คำมานั้นก็เผาศพ ที่เราจะได้ไปคราวนี้ก็คือหลวงพ่อสว่าง ท่านทำประโยชน์ให้ชาติไทยของเรามากมาย ท่านเอาจริงเอาจังมาก แถวนั้นท่านเป็นกำลังใหญ่ทีเดียว ช่วยฝ่าป่าของเราไม่รู้กี่ครั้งนะ ทั้งทองคองทองคำอะไรท่านช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย นี่ท่านก็มาเสียเสียเขาก็เลยมานิมนต์เราไป เราก็ตไปสงเคราะห์ท่าน สงเคราะห์บุญคุณของท่านที่มี เราจึงต้องไป นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนั้น ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz